

ஐந்தாம் பருவம் ததேயதைத் தரிந்து கொள்வதோ அல்லது இறக்கும் நாளான முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்வதோ இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் ஒன்றும் புதுமையான விஷயமல்ல. மரணத்துக்கு அஞ்சும் வலிமையை இழக்கும் மக்கள், இந்த கொடிய சூரணடும் உலகில் தமது வாழ்வைக் காக்க நித்தம் நித்தம் சித்தப்பிழைக்கும் மக்கள் இந்தச் சூரணடலை எதிர்த்து வாழ்நாள் பராகவே வாழ்ந்துவிடுகிற இந்த உழைக்கும் மக்கள் இவர்கள் தான் புரட்சியின் பக்கியசாலிகள்!

உலகின் பத்திலொரு பகுதியைத் தம் இராட்சியமாகக் கொண்டிருந்த ரோம் சாம்ராச்சியத்தில் "மண்ணுலகப் பேரரசு" இயசேவின் பெயரால் கோரிக்கையாக இருந்தது. உலகின் நான்கில் ஒரு பகுதியைத் தம் இராட்சியமாகக் கொண்டிருந்த பிரிட்டிஸ் ஏகாதிபத்திய சாம்ராச்சியத்தில் "சுயராச்சியம்" காந்தியின் கோரிக்கையாக இருந்தது. இரண்டும் அகிம்சை வழிபட்டதால் இன்று ஏகாதிபத்தியங்கள் உட்பட பலராலும் போற்றி பசுபட்கின்றன. இயசேவின் காலத்தில் ரோம் சாம்ராச்சியத்துக்கு எதிராக செலத்தனியா ஆயுதக் கிளர்ச்சியாளர்கள் பற்றியோ, காந்தி காலத்தில் உழவர் இயக்கங்கள் பற்றியோ இந்த சூரணடும் வரக்கூடிய வாய்திறப்பதுமில்லை, வாழ்விட்டதுமில்லை.

காந்தியின் சுயராச்சியக் கோரிக்கையானது அவர் பாசையிலேயே சொல்வதென்றால் அது "இராமர் இராச்சியம்";. காந்தியின் அகிம்சைப் போரில் சிறைவாசம் செல்லுகின்ற அறப்போராட்ட வீரர்களின் துன்பங்களைத் தம் வீரர்களின் துன்பமாக, இராமர் வனவாசம் போகின்ற நோவோடூ ஒப்பிட்டு இலக்கியப் புலம்பலாக அதை எடுத்துத்தியம்பினார்கள். இராமர் வனவாசம் போகும் போது, கோசலதேவாசிகள் வாடிவதங்கியதாகவும், வீழ்ந்து புலம்பியதாகவும், இரத்தக்கண்ணீர் வடித்ததாகவும், பசும் கிளிகளும் பாடும் பறவைகளும் கதறியதாகவும், கன்றும் பசுவும் கதறி அழுவதாகவும், கருவின் சிசுக்கள் கத்தியதாகவும், பிவும் அழுவதாகவும், பூழுவும் துடித்ததாகவும்... இந்த அறப்போர் வீரர்களுக்கு ஒப்புவமையாக கிளார்கள்.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

ஆனால் இந்த கற்பனை வாதிகளுக்கு எட்டாத நிசம் கையளவு தீரத்திலே தான் இருந்தது. பாகியசாலிகளின் வாழ்வால் எழுதப்பட்ட அற்புதமான அந்த ஓர் அழகிய இலக்கியம்!

இற்றைக்கு 75ந் து வருடங்களாகும் முன்பு இவ் அழகிய இலக்கியம் படைப்பாகியது. இன்னும் சரியாகச் சொல்வதென்றால் 1931ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 23ம் திகதி பகத்சிங், ராஜ்குரு, சுகத்வே ஆகியோர் தீக்கிலிப்பட்டபோது அது பிறந்தது. பகத்சிங்கும் அவர்களது தோழர்களும் தீக்கிலிப்பட்டவருடன் பிரிட்லிஸ் அரசு இவர்கள் பற்றிய நூல்கள் அனைத்தையும் தடையெடுத்தது. தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 11 தமிழ் நூல்கள் தடையெய்யப்பட்டன. ஆனாலும், பகத்சிங்கும் அவரது தோழர்களும் தீக்கிலிப்பட்ட ஐந்து மாத இடைவெளிக்குள் அவர்கள் பற்றிய புத்தகமொன்று 6 தடவை பதிப்பைப் பெற்றிருந்தது. ஆறாவது பதிப்பு மட்டும் 5000 பதிப்பை பெற்றிருந்தது.

1931.03.23 மாலையே 3.00 மணி.....

லாக்பர் சிறையின் போக்குவரத்துக்கள் நின்றுவிட்டன. பகத்சிங்கும் அவர்களது தோழர்களும் வழக்கம் போலவே முகமகிழ்ச்சியுடன் இருந்தனர். மறுநாட் காலையில் தங்களதைத் தீக்கிலிப் போவதாகவே நினைத்துக் கொண்டிருந்தனர். வழக்கத்துக்கு மாறாக கைதிகள் அனைவரும் இன்று முன்னதாகவே அவரவர் அறையில் அடக்கப்பட்டனர். பிரிட்லிஸ் சாமராச்சியத்தின் வலிமையிக்கு சட்டத்தின் காவலாளிகளான 'மாஜிஸ்ட்ரேட்' மற்றும் சிறைச் சாலகைளின் இன்ஸ்பெக்டர்கள் 'ஜனெரல்' முதலியோர் வழமையான பரிசு வாயில் வழியாக உள்நுழையாமல் மறைவாக விசேட விசாரணைகோட்டுக்குப் போகும் வாயில் வழியாகப் புகுந்து வந்தனர். 'மாஜிஸ்ட்ரேட்' வந்து பகத்சிங்கை அழைத்தபோது "மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களே! தாங்கள் அதிஸ்டசாலி! சூதந்திரப் போராட்டத்தில் இறக்கும் வீரர் எவ்விதம் தீக்கு மடையதைத் தழுவாவர் எனப் பதனை நாங்கள் தங்களக்கு இதோ நேரில் காட்டுகிறோம்" எனப் பகத்சிங் பதிலளித்தார்.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

இதனைக் கேட்ட 'மாஜிஸ்ட்ரேட்' கிறுகிறுத்துப் போனார். அவர்கள் மஃவரையும் அறிகளை விட்டு வளையே கொண்டு வந்ததும், சிறையின் மஃலமைடுக்குக்களில் இருந்து கதைகள் "புரட்சி நீட்டி வாழ்க", "ஏகாதிபத்தியம் ஒழிக", "ஏழைகள் வாழ்க" என ஆரவாரித்துக் கொச்சலாக எழுப்பினர். பிறகு, அவர்கள் தடுக்குமடேகைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

"உயிர் பிரிந்திபினும் தாய்திருநாடே!

பிரியாதே உந்தன் இனிய நனைவுகள்:

கலந்திடும் இந்த மண் உந்தன் மண்ணிலே

கலந்ததால் இந்த மண்ணும்

மணங்கமழும் உனதன் பாலே!" என்று மஃவரும் கைகோர்த்தபடி, துள்ளு நடப்போட்டு ஆனந்தமாகப் பாடிச் சென்றனர். தடுக்குமடேகைக்கு அருகில் சென்றதும் மஃவரும் அதன் மீது தாவி ஏற முயன்றனர். சம்பிரதாயப்படி சில காரியங்கள் செய்யப்பட்டபின் அவர்கள் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டனர். பகத்சிங் நடுவிலும், வலது பக்கமாக ராஜகூர்வரும், இடது பறமாக சுக்தவேவும் நிறுத்தப்பட்டனர். சூருக்குக் கயிறு அவர்களின் கழுத்தில் மாட்டப்பட்டது. தங்கள் கண்களை துணியால் மறைக்கவேண்டாம் என அவர்கள் சொல்லிவிட்டனர். தாம் இறக்கும் போது கட்ட தம் தாய்நாட்டை பார்த்தபடியே இறக்கவேண்டும் எனச் சொன்னனர். மஃவரும் தடுக்குக்கயிற்றை காதலோடு மூத்தமிட்டனர். பின்னர் ஆனந்தம் பீறிட்டழை ஒருவரை ஒருவர் ஆரத்தழுவிக் கொண்டனர். அப்போது சுக்தவே "ஒரு நிமிடம் சற்றே பிரிந்திருந்தாலும், மீண்டும் மஃவரும் ஒன்று சேர்ந்து அஸாத், பகவதி சரணர், யதீந்திரதாஸ் ஆகியோர்களுடன் கட்டி, நமது கட்சியின் மத்திய கமிட்டிக்கட்டத்தனை நடத்தச் சொல்லலாம்," என்றார்.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

அவர்கள் பசிக் கொண்டு இருக்கும் போதே தடுக்கப் பலகை தட்டிவிடப்பட்டது. பகத்சிங் ஒரு கணத்துக்குள் உயிர் துறந்தார். மலிந்திருந்த ஏனைய இருவரும் இரண்டொரு விநாடிகளில் உயிர் துறந்தனர். 40 நிமிடங்களின் பின்னர் அவர்களது உடல்கள் இறக்கப்பட்டன.

1931.03.23 மாலையே 7.45மணி....

பகத்சிங்கும் அவர்களது தோழர்களும் தடுக்கிலிடப்பட்ட பின்னர், அவர்களின் உடல்கள் 8.30 மணிக்கு ஒரு மோட்டார் வண்டியில் ஏற்றப்பட்டதாகவும், 60 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள ஸட்லிஜிக் நதிக்கரையோரம் கொண்டுபோகப்பட்டதாகவும், பின்னர் 11.45 மணிக்குத் தீயிடப்பட்டதாகவும், அப்போது சீக்கிய புரோகிதர்களும், இந்து புரோகிதர்களும் கட்டி இருந்து கிரிகை நடத்தியதாகவும், அதிகாலையே 4 மணிக்குள் உடல்கள் நன்கு வந்தெழுவிட்டதாகவும், உடனே சாம்பரமும், எலும்பும் சாஸ்திரப்படி பொறுக்கி நதியிலே எறிந்ததாகவும் பிரிட்டிஸ் அதிகாரிகள் செய்தி வெளியிட்டனர்.

ஆனால், 24 வயது நிரம்பிய பகத்சிங்கும் அவரது தோழர்களும் தடுக்கிலிடப்பட்ட செய்தி கிடைத்ததும் அவர்களது பெற்றார் உறவினர்களும்; மக்களும் உடலைப் பார்வையிடச் சென்றனர். பிரிட்டிஸ் அதிகாரிகள் மக்கள் பார்வை இடவதன் மறுத்ததால் உறவினர்களும் பெற்றோரும் உடல்களைப் பார்க்காமலே திரும்பினர். 23ம் திகதி இரவு லாகூரில் இச்செய்தித் போலப் பரவியது. இளைஞர்களும் பெண்களும் மக்கள் திரளும் கட்டடாகக் கிளம்பியது. "பகத்சிங் வாழ்க!" "ஏகாதிபத்தியம் ஒழிக!!" எனக் கச்சலிட்டவாறு இரவெல்லாம் திரும்பிச் சூறிச் சூறி வந்தனர்.

Written by
Monday, 08 September 2008 20:18 -

1931.03.24

காலையிலே மாணவர்களும், இளைஞர்களும் கட்டி, புரட்சி ஓங்குக! எனக் கோசமிட்டவாறு வீ திகளசைச் சுற்றி வந்தனர். கடகைகளெல்லாம் மீட்டப்பட்டன. வாகனங்கள் எதுவும் ஓடவில்லை. பகத்சிங்கினதும், ஏனைய தோழர்களினதும் உறவினர்கள் எரிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து வீ ரர்களின் சாம்பரையும், ஏனைய கரிந்து கிடந்த பாகங்களையும் எடுத்து வந்தனர். உடனே அவை ஒரு பாடையில் வகைக்கப்பட்டன. அவை சூழ்ந்து சிலைப்பட்டது. இந்திய உடையிலிருந்து ஐரோப்பிய பெண்ணொருத்தி பகத்சிங்கின் தாயாரின் காலதைத் தொட்டு முத்தமிட்டாள். வழி நடுக மக்கள் பாடையின் மீது மாரியும் பன்னீரும் பொழிந்தனர். பின்னர் ரவி நதிக் கரையிலே தகனம் நடந்தது.

24ம் திகதி காலை முதல் வடக்கே இமயம் முதல் தற்கெ கன்னியாகுமரி வரை நகரிலும் கிராமங்களிலும் துக்க ஊர் வலங்கள் நடந்தன. மக்களின் கொந்தளிப்பைக் கண்ட அரசு "உடலங்களைக் கொண்டு போன பொழுது, பிரிட்டிஸ் துரப்புகளோ, இந்திய துரப்புகளோ உடன் சிலைவில்லை: எரிக்கும் முன்பு உடல்களை துண்டாக்கவில்லை: பெற்றோல் எண்ணெய் ஊற்றிக் கொழுத்தவாழில்லை: உடல்களின் பாகங்கள் எதுவும் வந்து சாம்பல் ஆகாமல் இல்லை: சாஸ்திரப்படியே ஈமகை கிரிகைகள் நடந்தன" என அறிக்கை விட்டும் மக்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியவில்லை.

1931.03.25 கராச்சி...

காங்கிரஸ் தலைவரை வரவழைத்தற்கான கட்டடம் சோகையிழந்து காணப்பட்டது. காந்தி வந்து இறங்கியதும்.. "தலைவர்களே! திரும்பிச் சிலைலங்கள்! என்று தொண்டர்களும் இளைஞர்களும் கச்சல் போட்டனர். ஒரு இளைஞன் கறுப்பு மலரொன்றை காந்திக்கு

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

பரிசாகக் கொடுத்துத் தான். "பகத்சிங்கைக் கொன்ற பரேவழி எங்கே?" என வாலிபர் கத்தினார். இளைஞர்களின் கொதிப்பை சாந்தப்படுத்த காங்கிரஸ் வழிகளதைத் தேடியது.

மாலை ஒரு பருங்குட்டம் நடந்தது. வங்காளத் தலைவரான பாபு ஸின் குப்தா பச்சையன்றார். இளைஞர்களோ அவரை பச்சையிடாது "காந்தி எதற்காக? அவர் ஒழியட்டும்" என பருங்குரலெடுத்துக் கச்சல் போட்டனர். அவர் பச்சையாமல் இறங்கினார். வங்க வாலிபரின் தலைவரான சபாஸ் சந்திரபோசின் தலைமையில் வாலிபர் கூட்டினர். காந்தி - இரவின் ஒப்பந்தம் தக்கி எறியப்படவேண்டாமென முழங்கினர்....

ஏழை எளிய உழைக்கும் மக்களினது சூய அதிகாரத்தை கோரிய பகத்சிங்கும் அவரது தோழர்களும் தமது புரட்சிகர கருத்துக்களை பிரச்சாரம் செய்யும் மடையாக, அதை அச்சேற்றும் செய்தி ஏடாக, ஏகாதிபத்திய பிரிட்டிஸ் அரசின் நிர்வாகத்தை எதிர்க்கும் பீரங்கியாக தமது சிறை வாழ்வை பயன்படுத்தினர். சிறைக்குள் இருந்து கொண்டே அரசாட்சனும், காந்தியுடனும் புரட்சியாளர்களின் விட்டுக்கொடுக்காத போராட்டத்தை தம் உயிரைப் பணயம் வைத்து நடத்தினர். பகத்சிங்கும் அவரது சகாக்களும், நீதிமன்றம் ஒரு கலெக்டர்து என அறிவித்து, அதன் நடவடிக்கைகளில் தாங்கள் பங்குகொள்ளப் போவதில்லை என்று மறுத்து எழுதிய கடிதம்...

கமிஷனர், சிறப்பு விசாரணை மன்றம் (பிரியன்ஸ்)

லாக்டர் சதிவழக்கு, லாக்டர்.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

ஐயா,

விசாரணையின் தொடக்கத்தில், நான் உட்பட எனது ஆறு சகாக்களின் சார்பில், கீழ்க்கண்ட விளக்கங்களை சமர்ப்பிப்பது அவசியமாகும். இது அதிகாரப்பூர்வமான பதிவடேட்டில் இடம்பெற வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகின்றோம்.

நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில், நாங்கள் எந்த முறையிலும் பங்குபெற விரும்பவில்லை. ஏனெனில், இந்த அரசாங்கம், சமத்துவ அடிப்படையில் அமைந்தது அல்ல என்றும், சட்டப்பூர்வமான அடிப்படையில் இது நிலைநாட்டப்படவில்லை என்றும் நாங்கள் கருதுகிறோம். மனிதன்தான், எல்லா சக்திக்கும் அடிப்படை என்று நாங்கள் திடநம்பிக்கையுடன் அறிவிக்கிறோம். மக்களால் அளிக்கப்படாத எந்த ஒரு அதிகாரத்தையும் எந்த ஒரு தனிமனிதரோ அல்லது அரசோ உரிமை கொண்டாட முடியாது. இந்தக் கொள்கைகளுக்கு, இந்த அரசு எதிராக இருப்பதால் இது உயிருடன் இருப்பதே சல்லுபடியற்றதாகும். நாடுகளைக் கொள்ளையடித்திடுவதற்காக ஒன்று சேர்ந்திடும் அரசுகள் வாளின் சக்தியினாலன்றி வறோ எந்த வழியிலும், உயிருடன் இருப்பதற்கான ஆதாரமே இல்லை. அதனால்தான் அவை மிருகத்தனமான படைபலத்துடன், மக்களின் சட்டப்பூர்வமான ஆசைகளையும் அபிலாஷைகளையும், விடுதலை மற்றும் சூதந்திரம் போன்ற கருத்துக்களையும் நசுக்கி நாசப்படுத்துகின்றன.

இத்தகைய அரசுகள், குறிப்பாக விதியற்ற மற்றும் விரும்பமற்ற இந்திய நாட்டின்மீது கட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட்டுள்ள பிரிட்டிஸ் அரசாங்கம் கொள்ளைக்காரர்கள், மூரட்டுத் தடையர்கள் மற்றும் சிறையாடுவோர்களைக் கொண்ட ஒரு காலிக் கும்பலே ஆகும். இந்த நாட்டு மக்களைக் கொன்று குவித்தும் அவர்களின் ஒற்றுமையை நிலைகுலையச் செய்வதற்கும் என, எல்லா வகையான அதிகாரங்களையும் அவர்கள் ஒன்று திரட்டியிருக்கிறார்கள். சட்டம் ஒழுங்கின் பெயரால், பிரிட்டிஸ் அரசு, தனது எதிரிகளை, தனது இரகசியங்களை வெட்ட வெளிச்சமாக்குவோர்களை நசுக்குகிறது.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

ஏகாதிபத்தியம் என்பது, பெரும்பெரும்பிலான கொள்ளைக்கான சதித்திட்டமே தவிர, வேறு எதுவுமில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். மனிதனை மனிதனே சூரண்டுவதும், ஒரு நாட்டை இன்னொரு நாடு சூரண்டுவதுமான, சூய ஆதாய நோக்குடைய சூரண்டலின் மட்டுமே நிய ஒரு நடவடிக்கைதான் ஏகாதிபத்தியம். ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நீ திமன்றங்களையும், சட்ட விதிகளையும் கொலை செய்வது மட்டுமல்ல மிகப்பயங்கரமான அட்டழியங்களையும் இழைக்கிறார்கள். மக்களை முழுமையான அளவிற்குச் சூரண்டி, சூய ஆதாயம் தடேம் சூயநல நோக்குடன் அவர்கள், போர் போன்ற பயங்கரமான குற்றங்களை இழைக்கிறார்கள். அவர்களின் வெறுக்கத்தக்க நாசகரமான சதித் திட்டங்களுக்கு, மௌனமாக அடிபணிய மறுக்கும் அல்லது அவர்களின் கொடும்பையான, சூரண்டும் தவேகைகளுக்கு வளைந்துகொடுத்து, வழிவிடாமல் போகும் அப்பாவி மக்களின் கருதியைப் பாயச்செய்வதற்கும், இந்த ஏகாதிபத்திய வாதிகள் தயங்குவதில்லை. சட்டம், ஒழுங்குப் பராமரிப்பு என்ற சாக்குப்போக்கின் அடிப்படையில், அவர்கள் அத்துமீறிச் செயல்படுகிறார்கள். எல்லாவகையான அடக்குமுறை அக்கிரமங்களையும் அட்டகாசங்களையும் அவிதழ்த்துவிடுகிறார்கள்.

சுதந்திரம் என்பது, மனிதனிடம் இருந்து பிரிக்க முடியாத அவனுடைய ஒரு உரிமை என்றே நாங்கள் நம்புகிறோம். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனது உழைப்பின் பலனை அனுபவிப்பது போன்ற, எல்லா உரிமைகளும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் தனது இயற்கைவளங்கள் அனைத்தின் மீதும், ஆட்சி உரிமை இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலே உரிமைகளை ஒரு அரசாங்கம், தம் மக்களுக்கு மறுக்கும்போனால், இத்தகைய அரசு ஒன்றுக்கு முடிவாகட்டச் செய்வதான உரிமை, அந்த நாட்டு மக்களுக்கு உண்டு: அது, அவர்களின் கடமையாகும். நாங்கள் எந்த இலட்சியங்களாக இருக்கின்றன சதெது மடிந்து வருகிறோமோ, அந்தக் கொள்கைகளையெல்லாம், பிரிட்டீஸ் அரசாங்கம் முற்றிலுமாக எதிர்த்துவரும் காரணத்தினால், நாட்டின் புரட்சியைத் தோற்றுவிப்பதற்காக மறே கொள்ளப்பட்டு வரும் எல்லா வழிமுறைகளும் அற்றநெயின் அடிப்படையில் நியாயமானதுதான் என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம். தற்போதைய கட்டமைப்பில், சமீக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் துறைகளில், புரட்சிகர மாற்றங்கள் செய்வதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். தற்போதுள்ள சமூதாயத்தை, புதிதாக, ஒழுங்காக, ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சமூதாயமாகத் திருத்தி அமைக்க விரும்புகிறோம். மனிதனை மனிதனே சூரண்டுவதான போக்கை சாத்தியமாற்றதாக ஆக்குவதன் மூலம், எல்லாத் துறைகளிலும் நம்பகமான சுதந்திரத்திற்கு வழிகோலவே, இந்த முயற்சி. சமூதாயக் கட்டமைப்பு முழுவதும் அடியோடு மாற்றியமைக்கப்பட்டு, அதனிடத்தில், சோசலிச சமூதாயம் ஒன்று நிலைநாட்டப்படாத வரை, இந்த உலகம், நிலைதடும்மாற்றம் கொண்ட பரேழிவா ஒன்றின் வதேன்கைகளில் வெந்து வாடிக் கொண்டதோன் இருந்துவரும் என்பது எங்கள் கருத்து.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

அமர்தியான முறையிலோ மற்றெந்த வழியிலோ புரட்சிகரமான குறிக்கோள்களை நிலைநாட்டுவதைப் பொறுத்தமட்டில், ஆட்சியாளர்களின் மனவிரப்பத்தில் தான் இது அடங்கியுள்ளது என்று, நாங்கள் கருதுகிறோம். புரட்சியாளர்கள் தங்கள் உள்ளத்தில் அன்பையும், மனிதாபிமானத்தையும் கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் மனிதகுலத்தை வழிபடும்பவர்கள். நாங்கள் நிலையான மற்றும் நீதியின் அடிப்படையில் அமர்தியை விரும்புகிறோம். பீரங்கிகள் மற்றும் துப்பாக்கிமுனையின் துணையோடும், கோழைத்தனத்திலிருந்து உதித்த பொய்யான சபைகளை அமர்தியை நாங்கள் விரும்புவதில்லை.

.....மக்களின் அபிலாசைகளின் அடிப்படையில், கட்டான நலன்களுக்காக மட்டுமே வரையப்பட்டிருக்கின்ற சிலைப்படியாகத்தக்க சட்டங்களில் இருந்துதான், அரசு சட்டப்பிரவரமான அதிகாரத்தை அடைய முடியும். சட்டங்களை வகுப்பவர்கள் உட்பட யாரும், இதன் அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்கமுடியாது. மக்கள் விரும்பத்தக்க வளையப்பட்டும் வரத்தான், சட்டத்தின் புனிதத்துவத்தை பராமரித்து வரமுடியும். சூய ஆதாயத்துக்காக பிறரைச் சூரணடும் கும்பல் ஒன்றின் கரங்களில் ஒரு கருவியாகிவிடும் போது அது: தனது புனிதத்தன்மையை இழந்துவிடுகிறது.....சூய ஆதாயச் சூரணடல்களின் கருவியாய் இருந்துவரும் பிரிட்டிஸ் நீதிமன்றங்கள், நீதியை அளித்திட முடியாது: குறிப்பாக அரசாங்க நலன்களுக்கும், பொதுமக்களின் நலன்களுக்கும் இடையே மோதல் இருந்துவரும் அரசியல் துறையில், அவை நீதியை வழங்கிட முடியாது. இந்த நீதிமன்றங்கள், நீதியை ஏனெனம் செய்வதான அமைப்புகளே அன்றி வறண்டுவிடுவதில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும்...

இவ்வாறு தங்கள் கருத்தை முழு உலகத்துக்கும் தெரியப்படுத்துகிறீர்.

பகத்சிங் 1907ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28ம் திகதி குகரை கிரந்த் என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார். உழவர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட அவருடைய சிறிய தகப்பனாரை பிரிட்டிஸ் அரசாங்கம் லாலா லஜபத் ராயுடன் பர்மாவிற்கு நாட்குடத்தியபோது, உழவர்கள் பொதுமக்களின் கடும் எதிர்ப்புப் போருக்குப் பயந்து வளையான அரசு நவம்பரில் அவரை விடுதலை செய்தது. இந்த மகிழ்சியான செய்திகளின் பரிப்பால் பகத்சிங்கின் பாட்டி பாக்சிசாலி என்ற பொருள்கொண்ட 'பகத்சிங்' என்ற பெயரை இவருக்குச்

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

சட்டப்பினர்.

1919.04.13ம் திகதி ஜாலியான் வாலா பாக்சில், ஒரு பாவமும் அறியாத அப்பாவி மக்களை ஆங்கில வள்ளை அரசு ஈவிரக்கமின்றி கொண்டு குவித்தபோது, பகத்சிங் அவ் இரத்தம் தோயந்த மண்ணை தன்னோடு எடுத்துவந்தார். பஞ்சாபில் அப்பொழுது தலைப்பாகை (பக்டி) கட்டிவது, பஞ்சாபி மொழி எல்லாக் கிராமங்களிலும் படிப்பது போன்ற விருவிப்பான தீ விர பரேலை வீ சிய காலம். 1923ல் லாகஹ் நஷனல் காலஜே மாணவராக பகத்சிங் இருந்தபோது, நாடகக் குழுக்களுடன் இணைந்து கொண்டதுடன், புரட்சிக் கான விபரமான ஆய்வுகளையும், ஆலோசனைகளும் அவர்களால் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டது. இக்காலத்தில் கானப்பிரில் 'பிரதாப்' சயெதி ஏட்டிலும் வலைசயெதார். கானப்பிரில் பல புரட்சியாளர்களின் பல தொடர்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. இதில் சந்திரசகேர் ஆசாத் முக்கியமானவர்.

1924.08.09 திகதி கங்கேரி அருகே இரயில் வண்டியை நிறுத்தி, பல புரட்சியாளர்கள் வள்ளை அரசாங்கத்தின் கஜானாவைக் கொள்ளையடித்தனர். சந்திரசகேர் ஆசாத் தவிர இவ்வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைத்துப் புரட்சியாளர்களும் விரைவாகக் கைதுசயெய்யப்பட்டனர். கோண்டா சிறையில் ராஜநே திரநாத் தூக்கிலிடப்பட்டார். அஷ்ஃபாக் உல்லாகானும், ரோசன் சிங்கும் அடுத்தடுத்து தூக்கிலிடப்பட்டனர். இக்கொடும் நோடு முழுவதையும் ஓர் உலுக்கு உலுக்கி அதிரச்சிக்குள்ளாக்கியது. பகத்சிங் ஹிந்துஸ்தான் குடியரசுக் கட்சியில் சேர்ந்தார்.

1929 மார்ச்சில், இந்திய உறுப்பினர்களால் சட்டசபையில் நிராகரிக்கப்பட்ட பொதுப் பாதுகாப்பு மசோதா மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டபோது, 1929.04.08ம் திகதி பகத்சிங் இதை எதிர்த்து சட்டசபையில் குண்டொன்றை வெடிக் கச் சயெதார். மஹ்நாட்களில் சுகத்வே கைதுசயெய்யப்பட்டார். இச் சட்டசபை குண்டுவெடிப்பு வழக்கின் விசாரணை நாடகம் முடிவடைந்து 1929.06.12ம் திகதி பகத்சிங்குக்கும், படுகோஸ் வர் தத்துக்கும் ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. பில்லியில் இருந்து பகத்சிங்கை பஞ்சாப் சிறைக்கும், படுகோஸ் வர் தத்தலை லாகஹ் மத்திய சிறைக்கும் அழைத்துக்

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

கொண்டுவோன இரயில் வண்டிப் பயணத்தில் இவர்கள் அடுத்த திட்டத்தைத் தயாரித்தார்கள். "நமது இனத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகள், சிறைகளில் மிக மோசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள்" எனக் கூறி அதற்கெதிராக மறுநாள் யுன 13ம் திகதி படுக்கோஸ் வர்த்தமும், யுன 15ம் திகதி பகத்சிங்கும் உண்ணாவிரதப் போரத்தைத் தொடங்குவதாகத் தனியாக அறிக்கையை அரசிடம் கொடுத்தனர். இவ்வறிக்கை சட்டசபையில் செப்டம்பர் 14ம் திகதி படிக்கப்பட்டது. நவம்பர் மாதத்துக்குள் இப்பிரச்சனையைக் குறித்து வகாண்பதாக அரசு ஒப்புக்கொண்டதால் இப்போராட்டம் கைவிடப்பட்டது. கண்துடைப்பாக சிறை விசாரணைக் கமிட்டி நிறுவப்பட்டதோடு, மறைக்கொண்டு எதுவும் நடப்பதொத்தால் ஒரு வாரக் கடுமையின் பின்னர் 1030.02.04ம் திகதி மீண்டும் உண்ணாவிரதத்தைத் தொடங்கினர். இதன் பின்னர் இது விசயத்தில் அரசு நடவடிக்கையை மறைக்கொண்டது.

1930.10.17ம் திகதி பகத்சிங்குக்குத் தடுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. கட்டவோ ஜாக்ஸுக்குமும், சுகத்வேற்குமும் தடுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

சாண்டர்சின் கொலையை, சட்டசபை கொண்டுவெப்பிப்பு, பஞ்சாப் நசனல் வங்கிக் கொள்ளை மற்றும் யோகேஸ் சந்திர சட்டர்ஜியை சிறையிலிருந்து மீட்பதற்கான முயற்சி போன்ற முக்கிய நிகழ்வுகளில் இவர்கள் பங்கேற்றிருந்தனர். லாலாவில் நடத்தப்பட்ட தபியிப்பிரயோகத்துக்கு பதிலடியாக ஸ்காட்டைச் சூட்டிக்கொல்வதென முடிவெடுத்தனர். இந்த நோக்கத்துக்காக டீ.ஏ.வீ (என்.யு.ஏ) கல்லூரி உணவகக் காரைத் துறையினார்கள். ஸ்காட்டை நன்குதெரிந்த பகத்சிங் முதலில் சூடவனேண்டும். கொஞ்சத் துரத்துக் கப்பால் ராஜகூறு இவருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவனேண்டும். பகத்சிங்கை யாராவது தாக்கினால் ராஜகூறு உடனே எதிர்த்துத் தாக்கவனேண்டும். இருவரும் சூட்டிவிட்டுத் தப்பியோடும் போது திரும்பித் துரத்துபவர்களைக் குறிவகைக் முடியாததால் பண்பித் துறையினர் (சந்திரசேகர் ஆசாத்) அவர்கள் இருவருக்கும் பாதுகாப்பாகக் கைநிறுத்தப்பட்டிருந்தார். ஸ்காட் மருத்துவமனையில் இறந்து போவதென இவர்கள் விரும்பவில்லை. ராஜகூறு சூட்டினாரும் பகத்சிங் தொடர்ந்தும் துப்பாக்கியால் சூட்டார். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று ஊர்ஜிதமாகும் வரை ராஜகூறுவும் சூட்டார். இது ஓர் அரசியல் படுக்கொலையைத் துண்டிப்பிரச்சாரம் மீலமாக வெளிப்படுத்தினர். அவர்கள் தங்கள் நடவடிக்கையை மக்களுக்கு மீட்டும் திரமாக வதைத் திருக்கவில்லை. நலிந்த பருந்தொகையான இந்திய வறிய பருந்துபட்ட உழைக்கும் மக்களிடம் இரக்கியமாக கொள்கைபரப்பும் செய்யும் கடினத்தை விடவும் தம் உயிரைத் துச்சமாக மதித்து எல்லா வழிகளிலும் வெளிப்படையாகவோ தமது வாழ்நாளில் இதைப் பிரச்சாரமாகப் பரப்பினர்.

முதல் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு யுத்தத்தின் முகிழ்வைக் கவனித்தால், 1757 முதல் 1850 வரையிலான இந்தியா முழுவதுமான பட்டினி மரணங்கள் 75லட்சத்தையே தாண்டியிருந்தது. இத்தொடர் பட்டினி மரணங்கள் ஏழை எளிய விவசாய வறிய உழைக்கும் மக்களின் எதிர்ப்பை உலகைக் கலனில் ஏறியது. பட்டினியுடன் நிலச்சுவாந்தரங்களை எதிர்க்க முடியாத ஏழை விவசாயிகள் கிராமங்களை விட்டு வெளியே, போக்கிடமற்றவர்கள் நிலச்சுவாந்தரங்கள் மீது தம்மால் முடிந்தளவு கலகத்தையே தொடர்ந்து நடத்தினர். உடனடியான ஆயுதப் பழக்கத்தில் இருந்த முஸ்லீம் தாழ்த்தப்பட்ட இராணுவ வீரர்களும், இராணுவத்துக்குக் கல்வியாகச் சிறந்திருந்த வறிய விவசாய கல்வி இராணுவத்தினரும் பிரிட்டிஸ் இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட முரண்பாடு காரணமாக முதலில் கலகத்தாவில் இராணுவ முகாம்களில் கலகங்களையே தொடங்கினர். இக்கலகம் தொடங்கியதும் அதிருப்தியும் வெறுப்புணர்ச்சியும் கொண்டிருந்த உழவர்கள் பெருந்தொகையாகக் கலந்து கொண்டனர். மீரத்தையும், டெல்கியையும் கைப்பற்றினர். கலகத்தில் ஈடுபட்ட உழவர்கள் பிரிட்டன் அதிகாரிகளைக் கொன்றனர். கதைகளையே விடுவித்து தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டனர். அரசுக் களஞ்சியங்களைக் கொள்ளையடித்தனர். அரசுக் கட்டிடங்களை எரித்தனர். அவுரிச் சாய முதலாளிகளைக் கொன்று குவித்தனர். இந்தியாவின் வடகிழக்கே தோன்றிய இப்பேரேயக்கம் இரண்டு ஆண்டுகளில் கடுமையாக அடக்கி ஒதுக்கப்பட்டாலும், இக்கலகத்தின் ஊடாக ஏழை விவசாயிகள் தாம் கைப்பற்றிய பிரதேசத்தில் பிற்போக்கான பழைய நிலச்சுவாந்தரங்களை தலமையைக் கண்டும் கொண்டுவரத் துடித்திருப்பினும் ஏகாதிபத்தியக் கு எதிரான ஆயுதக்கிளர்ச்சி வடிவம் எதிர்காலத்தில் வெடித்துவிடக்கூடாது, இந்தியப் பகுதிகளில் இது பரவலாகப் பற்றிப் படரக்கூடாது என்பதிலும் பிரிட்டன் மிகக் கவனமாகவே இருந்தது.

தன் ஆட்சிமீது ஏற்படும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வுகளை சட்டவரம்புக்கு உட்படுத்துவதும், பாராளுமன்ற வடிவத்திற்குள் உட்படுத்தி கையகப்படுத்துவதேண்டிய அவசியமான அரசியல் மார்க்கம் பிரிட்டனுக்குத் தேவைப்பட்டது. இதன் விளைவாக 1867ல் 'பம்பாய் மாகாண மன்றம்' உருவாக்கப்பட்டது. மதேதா, வாச்சா, டாட்டா போன்ற ஆலை முதலாளிகளால் உருவாக்கப்பட்ட இம்மன்றமே 1885ல் காங்கிரசை நடத்தியது. 1885.12.28ம் திகதி நனபகல் 12 மணிக்கு பம்பாய் கோகுல்தாஸ் தஜேவாய் வடமொழி கல்லூரி மன்றத்தில் முதல் காங்கிரஸ் மாநாடு கூடியது. இம்மாநாட்டுக்கு 73 பேர் அதிகாரப்பூர்வமான பிரதிநிதிகளாக வந்தனர். ஆங்கிலேய அதிகாரிகளும், இந்திய அதிகாரிகளும் பார்வையாளர்களாகவும் ஆலோசகர்களாகவும் பங்குபற்றியிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கலந்துகொண்ட 73 பேரில் 80 சதவீதமானவர்கள் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள். 40 பேர் வழக்கறிஞர்கள். இவ் 40 வழக்கறிஞர்களில் 23 பேர் பிராமணர்கள். 5 பார்சிகள். 9 பத்திரிகையாளர்கள். 7 பேர் பிராமணர்கள். ஆலமை முதலாளிகள்

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

வணிகர்கள் என 7 பரேம், 6 ஜமீ ந்தார்கள் இடில் அடங்குவர். கல்கத்தாவில் இருந்து இருவரதைத் தவிர எவரும் வரவில்லை. 1886ல் கல்கத்தாவில் நடந்த இரண்டாவது மாநாட்டில் 431 பரே அதிகாரபரவமாகக் கலந்து கொண்டனர். கல்கத்தாவில் இருந்து 230 பரே வந்திருந்தனர். 15 ஆண்டுகளின் பின்னர் இருந்த 13,892 அதிகாரபரவ பிரதிநிதிகளில் 1442 வழக்கறிஞர்களும், 2095 ஆலமதுதலாளிகளும், 1642 நிலச்சுவாந்தர்களும் இருந்தனர். இவர்களே நிர்வாகப் பொறுப்புகளின் தலையாக இருந்தனர்.

சென்னை, பம்பாய், வங்காளம் போன்ற வட்டார சங்கங்களின் கட்டித்தொகுப்பாக உருவாகிய இக் காங்கிரஸ், வள்ளை அரசின் பரிபரண ஆசியுடன் தொடங்கியது. உதாரணமாக காங்கிரஸ் தோற்றத்தில் தனக்கு இருக்கும் பங்கு குறித்து தான் இந்தியாவில் இருக்கும் காலத்தில் வளியிடக்கூடாது' என்று டப்பின் கட்டெடுக்கொண்டதை காங்கிரஸ் தன் வரலாற்றில் மறைத்து வைத்தது. காங்கிரஸ் தன்னலம் மிக்க கபடம் நிறைந்த நடுத்தர வர்க்க சூரண்டல் லாபத்திப்புகளில் மிதந்துவந்த அமைப்பாகும். பிறவியில் ஊனமான தசேயத்தின் பிரதிநிதிகளான மதுதலாளித்துவ ஜனநாயக விதசே பக்தியகை கொண்ட இவர்கள் மக்களின் நீர்க்குமிழி பிரச்சனைகளோடு மட்டுமே விளையாடும், பரந்துபட்ட உழகைக்கும் மக்களின் பிரச்சனையை உதாசீனம் செய்கிற ஏகாதிபத்திய நலன்களுடன் தம்மை இனத்தைக்கொள்ளும் தீராத விளையாட்டுப்பிள்ளைகளாகவே இருந்தனர்.

இந்தியாவில் 1905க்குப் பின் முழு விடுதலை கோரிய ஆயுதப்புரட்சியாளர்கள் மிருகங்களைப் போல வட்டையாடப்பட்டனர். இவர்களுக்குத் துணையாக இருந்த திடமான தசேய சக்திகள் கடும் சிறையில் தள்ளப்பட்டனர். இவ் மிருகத்தனமான வட்டையாடலுக்கு துணை போன கோகலே, பானர்ஜி, மயிலாப்பர கிருஸ்ணசாமி போன்றோருக்கு புதுவிகள் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டன. புரட்சியாளர்களை கதைது செய்யாததால் துத்துக்குடி கலவரம் தோன்றியதனை துத்துக்குடி காங்கிரஸ் மிதவாதிகள் சென்னை கவனரிடம் முறையிட்டனர். கடனைத் தடுத்துத் காங்கிரசின் இந்த இரத்தத் துரோக நடவடிக்கையால், இந்தக் கயவர்கள் வசிராய் கவுன்சில் புதுவிகளைக் கலியாகப் பெற்றனர்.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

விசயங்களாக மட்டுமே இருந்தன. 1930 ஓட்டலோபர் 7ம் திகதி பகத்சிங், சுகத்வே, ராஜ்குரு ஆகியோருக்கு தடுக்காத தண்டனையும், ஏனைய 7 பேருக்கு ஆயுள் தண்டனையும் தீர்ப்பாகியது. அம்மாதம் 27ம் திகதி தடுக்கிலிட வணேட்டுமெனவும் தீர்ப்பாகியது. காங்கிரசின் மாநாட்டுக்கு முன்பகத்சிங்கதை தடுக்கிலிட வணேட்டாமென காந்தி வள்ளை அரசுக்குத் தந்தி கொடுத்தார் (இத் தந்தியை ஆதாரத்துடன் 'சுட்பி' என்ற சிறு சஞ்சிகை பின்நாளில் பிரசுரித்திருந்தது). அரசுக்கும் காங்கிரசுக்கும் இடையில் உடன்பாடு எட்டும் காலமாக இருந்ததால் காந்தி இதில் படுத்து விளையாடினார். உடன்பாடு எட்டப்பட்ட பின் 1931 மார்ச் 29-30 களில் கராச்சியில் காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்துக்குப்பின் கட்ட இருந்த காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு பின்னதாக தடுக்குவதாக இர்வின் பிரபு பகிரங்கமாக அறிவித்தார். காந்தியோ தடுக்கிலிடுவதாயின் அதற்கு முன் தடுக்கிலிடும் படியும் நாடகங்கள் ஆடப்பட்டன. பகத்சிங்கையும் அவரது தோழர்களையும் தடுக்கிலிட்ட 23ம் திகதி அதிகாலம் காந்தி இர்வின் பிரபுவை ஒரு அந்தரங்கக் கடிதம் எழுதினார். அந்தக் கடிதம் இன்னும் வரலாற்றில் அந்தரங்கமாகவே இருக்கிறது. 24ம் திகதி அதாவது மறுநாளே தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டபோது காந்தியின் கடிதம் கையில் கிடத்த அன்றே தண்டனை தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1931 மார்ச் மாதத்தில் காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் தொடர்பாக காந்திஜிக்கு சுகத்வே சிறையிலிருந்து பகிரங்கக் கடிதம் ஒன்றை எழுதினார்.

பெரும் தர்மசிந்தனை மிகுந்த மகாத்மாஜிக்கு...

சமரசம் காண்பதற்கான பச்சைச்சுவார்த்தைகள் வற்றிப் பெற்றதையடுத்து புரட்சியாளர்கள் தங்களிடையே இயக்கத்தையே தற்போதைய நிறுத்தி வைக்க வணேட்டுமென்றும் உங்களிடையே அகிம்சை முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கான கட்சி வாய்ப்பினை தங்களுக்கு அளித்திட வணேட்டுமென்று கோரி, புரட்சிச் செயல் வீரர்களிடம் தாங்கள் அவசர வணேட்டுகோள் விடுத்துப் பதாகை, இப்போது கிடத்தி உள்ள செய்திகள் கீழ்க்கண்டன. உண்மையில், இலட்சிய நோக்கங்கள் மற்றும் மன உணர்ச்சிகள் மீலமாக மட்டுமே எந்த ஒரு இயக்கமும் நின்று போய்விடப் போவதில்லை. வேறுபட்ட பல சந்தர்ப்பங்களின் துவேகைகளைக் கருத்தில் கொண்டே தலவைகள் தங்கள் உத்தியை மாற்றிக்கொள்ள வணேட்டிய கட்டாயம் நிரூபிக்கிறது. இந்த சமரச ஒப்பந்தம், இறுதியான ஒப்பந்தமாக இருக்காது என்ற கருத்தை பச்சைக்களின் போது நீங்கள் ஒரு

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

நொடிக் குக்கிட, சிந்திக் கவோ அல்லது மபிமறதைத் திடவோ இல்லை எனப் பதை
ஒப்புக்கொள்கிறேன். தாங்கள் முன்வதைத் தீர்திருத்தங்கள்
அமல்படுத்தப்பட்டாலும் நாம் நமது குறிக்கோளை எட்டிவிட்டோம் என்பதை
புத்திசாலிகள் அனைவராமே எளிதில் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். பரண சூதந்திரம்
கிடகைகாத வரை, விடாமுயற்சியுடன் போராட்டத்தை நடத்திவர வேண்டுமென்ற லாக்ஸ்
தீர்மானத்துக்கு காங்கிரஸ் கட்டுப்பாடுக்கிறது. இந்தத் தீர்மானம் காரணமாக,
தற்போதைய அமைதியும், சமரச சமாதானமும், வறும்மனநிலைமற்ற தியிலான ஒரு
சண்டை நிறுத்தம் தான்: எந்த ஒரு துணைத்திலும் நிகழ்விற்கும் போராட்டத்திற்காக,
பெரியதோர் அளவில் சிறப்பான படையெடுத்த திரட்டவதற்கான ஒரு இடையூறு வுதான்
இது என்றே பொருள்படக்கிறது. இந்தக் கருத்தை மட்டுமே மனதில் இருத்திப்
பார்க்கும் போது, சமரசம் மற்றும் சண்டையெவ்வகான வாய்ப்புப்பற்றி கற்பனை
செய்ய முடிகிறது: அதன் உசித தன்மையும் ருசுவாகிறது.

சண்டை நிறுத்தத்திற்கான உரிய துணைத்தையும், அதன் நிபந்தனைகளையும் நிர்ணயிக்க
வேண்டிய பொறுப்பு, இயக்கத் தலைவர்களின் சாரத்ததாகும். லாக்ஸ் தீர்மானம்
இருந்தபோதிலும் கட்ட தற்போதைய இதை இயக்கத்தை நிறுத்தி வைப்பது சரியானது
என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள். அந்தத் தீர்மானம் வாபஸ் பெறப்படவில்லை.
"கிந்துஸ்தானி சோசலிஸ்ட் குடியரசுக் கட்சி" என்ற பெயரே, பரட்சியாளர்களின் லட்சிய
சமுதாயம், சோசலிச குடியரசு ஒன்றினை அமைத்து நிலைநாட்டப் போகிறது என்பதை
தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறது. இந்தக் குடியரசு, ஒரு இடையாச்சிக் காலமல்ல: அந்தப்
புரட்சியாளர்கள், தங்கள் குறிக்கோளை அடையும் வரை, போராட்டத்தைக் கொண்டே
செலுத்துவார்கள் முற்றிலும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான வேண்டுகோள் ஒரு
புரட்சிப் போராட்டத்திற்கு குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவம் எதையும் தருவதில்லை.

சமரசம் ஏற்பட்டதை அடுத்து, நீங்கள், உங்கள் இயக்கத்தை கைவிட்டு விட்டீர்கள்.
இதன் பலனாக, சிறப்பிடிக் கப்பட்ட உள்ள உங்கள் ஆட்கள் அனைவராமே விடுதலை
செய்யப்பட்டு விட்டனர். ஆனால் புரட்சியாளர்களின் கதி என்ன ஆயிற்று? புரட்சி
கட்சியைச் சேர்ந்த பலரும் 1915-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே சிறையில் வாடி
வருகிறார்கள். தங்களின் தண்டனையை காலம் முடிவடைந்த பின்னரும் கட்ட, அவர்கள்
சிறையிலேயே இன்னும் இழிவுபட்ட நிலையில் உள்ளனர். இராணுவச்சட்டத்தின் கீழ்
கைது செய்யப்பட்ட இருபது பேர் சிறை என்னும் கல்லறையில் இன்னும் உயிருடன்
புதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பப்பர் அகாலி கைதிகளின் நிலையும் இதே மாதிரிதான்
இருந்துவருகிறது. தவேகர், காக்கோரி, மச்சுவா பஜார் மற்றும் லாக்ஸ் சதிவழக்கில்
சம்மந்தப்பட்ட கைதிகள் இன்னும் சிறையில் உள்ளனர். லாக்ஸ் தில்லி, சிட்டகாங்,

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

பம்பாய், கல்கத்தா மற்றும் வறே இடங்களில் சதித்திட்ட வழக்குகள் இன்னும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பெரும்பாலான புரட்சியாளர்களும், தப்பி ஓடி தலமறைவாக திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் பெண்கள். உண்மையில் சுமார் 6 புரட்சியாளர்கள் தப்பிக்கிவிடப்படுவதற்காக காத் திருக்கிறார்கள். இவர்களின் கதி என்ன? அதிருஸ்டவசமாக லாக்ஸ் சதிவழக்கில் சம்மந்தப்பட்ட மீனாட்சு சுந்தரவாளிக் கதைகள் இப்பொழுது பிரபலமாகி விட்டதுடன், பொதுமக்களின் பெருமளவுக்கான அனுதாபத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இவையெல்லாம் நடந்திருந்தும் கட்ட, அவர்களின் இயக்கத்தை நிறுத்திவிடமாறு நீங்கள் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறீர்கள். அவர்கள் இயக்கத்தை ஏன் நிறுத்தவேண்டும்? இத்தகைய ஒரு நிலையில், இந்த இயக்கத்தை நசுக்கிச் சிதைப்பதற்காக நீங்கள் அதிகார வர்க்கத்தினருக்கு உதவி அளித்து வருகிறீர்கள் என்றே உங்கள் வேண்டுகோள் பொருள்படுகிறது. கிளர்ச்சி எழுந்தது, ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும்படியும், தப்பி ஓடிச் செல்லுமாறும், நம்பிக்கை துரளோகம் செய்யுமாறும், உங்களிடையே வேண்டுகோள் அந்தக் கட்சியினருக்கு உபதேசம் செய்வதாகவோ பொருள்படுகிறது.....

இவ்வாறு அவர்கள் வளையப்பட்டையாகவோ தங்கள் கருத்தை முன் வைத்தனர். இக்கடிதமானது சுகத்வே தப்பிக்கிவிடப்பட்ட பின் ஏப்பிரல் மாதம் 30 திகதி காந்தியின் பதிலோடு பிரசுரிக் கப்பட்டது. பகத்சிங் போன்றவர்கள் சிறைச் சாலையில் போராட்டத்தைத் தொடங்கியபோது, அறவழிப் போராட்டத்தால் சிறை சேன்றவர்களும் இப்போராட்டத்தால் ஈர்க்கப்படுவது யதார்த்தமானது. கட்சி ஒருவருட்காலத்துக்குக் காந்திக்கு நிகராக பகத்சிங் பசேப்பட்டதும், அவரின் கொள்கைகளை மக்கள் முழு மனதுடன் ஆதரிப்பதும் காந்திக்கு தர்மசங்கடத்தைக் கொடுத்தது. சட்டமறுப்புப் போராட்டத்தில் சிறை செல்பவர்கள், எந்த அரசாங்கத்தின் சட்டத்திட்டங்களை எதிர்த்து சிறை செல்கின்றார்களோ, அதே சட்டத்திற்கு மௌனமாகிப் போவதையும், அல்லது அச்சட்டத்திட்ட ஓட்டங்களின் ஊடாக தப்பித்து வளையவே வரவதும் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் கொள்கைகே மூரணானது என்றும் பரந்துபட்ட மக்களுக்கு செய்யும் துரளோகமென்றும் பகத்சிங் போன்றோர் தமது போராட்டத்தின் ஊடாக மக்களுக்குப் பரப்பினர். இவ்வாறான இவர்களின் புரட்சிபோர் பரந்துபட்ட மக்களை தவிர்க்க முடியாது முழு விடுதலையின் பால் ஈர்த்தது. அதனால் காந்திக்கு அரசுடன் உடன்படிக்கைக்குச் செல்வதும் அறவழிப் போராட்ட வீரர்களை உடன்பியாக விடுதலை செய்து, போராட்டத்தின் களமான சிறைச் சாலையில் இருந்து துண்டித்து வளையவே கொண்டுவரவதும் காந்தியினதும், காங்கிரசினதும் வர்க்க நோக்கமாக இருந்தது.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:18 -

பகத்சிங்கத்தைத் தடுக்கிலிடக் கட்டாது என்பது பரந்துபட்ட மக்களின் 'மகாஜன ஆணையாக' இருந்தபோதிலும் இவ்வாணையை வளையரசும் ஏன் காங்கிரசும் கட்ட இதை மதிக்கவில்லை. இவர்கள் சாகடிக் கப்பட்ட பின்னர் கட்ட அவ் ஒப்பந்தத்தை பொதுமக்களின் ஆணையை மதித்து காங்கிரசால் தடுக்கியறிய முடியாத வர்க்கநலன் சார்ந்த லாபகலமான ஒப்பந்தாக அது இருந்ததைக் காணலாம்.

உதவிய நூல்கள்

எப்போதாவது எண்ணிப் பாருங்கள் -தியாகச் சமீபமல்களின் கடிதங்கள் -

வீரத்தியாகி சர்தார் பகத்சிங்

ஐக்கிய நாடு

28.03.06